

עפ"ג 21882/02/14 - פלוני נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

עפ"ג 21882-02-14 פלוני(אסיר) נ' מדינת ישראל
בפני הרכב כב' השופטים עודד גרשון [אב"ד] כמאל סעב תמר שרון - נתנאל
המערער פלוני (אסיר) ע"י ב"כ עוה"ד גב' ראניה סרוג'י
נגד
המשיבה מדינת ישראל ע"י פרקליטות מחוז חיפה (פלילי)

פסק דין

השופט עודד גרשון [אב"ד]:

1. לפנינו ערעור על חומרת העונש שנגזר על המערער מר פלוני על ידי בית משפט השלום חיפה (כב' **השופט ד"ר זאיד פלאח**) בת"פ 12-07-2252 ביום 13.1.2014.

2. המערער הועמד לדין בפני בית המשפט קמא, יחד עם שני נאשמים נוספים, על פי כתב אישום המתוקן המכיל שני אישומים. באישום הראשון יוחסו למערער עבירות של ניסיון להתפרצות למגורים, קשירת קשר לעשות פשע והיזק לרכוש במזיד. באישום השני יוחסה למערער עבירה של קבלת נכסים שהושגו בפשע.

העובדות בהן הודה המערער הן כדלקמן:

ביום 21.6.2012, בשעות הבוקר, קשרו המערער ושני הנאשמים האחרים קשר לבצע פשע, היינו התפרצות לדירה ברח' פלמ"ח בחיפה. הם הצטיידו ברכב מיצובישי ובכלים שונים הכוללים מברגים, מגבה (**גי'ק**), פנסים, מסורים, מספרי פח מברזל ולום ונסעו יחדיו לרחוב פלמ"ח כששלושת הנאשמים ברכב והנאשם מס' 1 נוהג בו.

בהמשך לאמור לעיל, סמוך לשעה 10:50, כאשר הגיעו הנאשמים ברכב לרח' פלמ"ח הם שוטטו באמצעות הרכב בין כתובות שונות באופן שבכל פעם העמידו את הרכב במיקום אחר ברחוב, ירדו מהרכב ושוטטו במקום חנייתו באופן רגלי לזמן קצר. לבסוף החנו הנאשמים את הרכב סמוך לבניינים מס' 22 - 24.

בהמשך לאמור, ניסו הנאשמים להתפרץ, בצוותא, בכוונה לגנוב, לדירתה של המתלוננת הממוקמת בקומה הראשונה בבניין מס' __ באופן שבעת שהמערער והנאשם מס' 3 (**ניסים אוחנה**) המתינו בסמוך לדירה, ניגש הנאשם 1 לרכב נטל מתוכו את הג'ק, מסרו למערער ולניסים אוחנה ושב לרכב.

בהמשך חדרו המערער וניסים אוחנה למרפסת הדירה המוקפת בגדר ונעולה בשער. הם עיקמו סורג אשר מחוץ לחלון המטבח ופתחו את החלון. כל זאת כאשר הנאשם 1 יושב ברכב ושומר לבל יופרעו המערער ואוחנה. בהמשך לאמור לעיל, הגיע לחניית הבניין שכנה של המתלוננת וכשזה החנה את רכבו בחניית הבניין הבחין במערער ובנאשם 3, התעורר חשדו והוא החל לצלם באמצעות הטלפון הסלולארי שהיה ברשותו.

המערער הודה בעובדות כתב האישום המתוקן וביקש לצרף תיק נוסף, ת"פ (שלום חיפה) **40807-05-13** שבעובדותיו הודה. בתיק זה יוחסו למערער עבירות של איזמים, הפרת הוראה חוקית, ותקיפה הגורמת חבלה של ממש לבת זוגו.

בית המשפט קמא גזר על המערער, בגין העבירות בהן הודה בשני התיקים, את העונשים שלהלן:

א. 18 חודשי מאסר לריצוי בפועל בניכוי ימי מעצרו מיום 21.6.12 עד ליום 2.7.12 וכן בניכוי ימי מעצר מיום 20.5.2013 ועד ליום גזר הדין.

ב. 6 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים והתנאי הוא שהמערער לא יעבור בתוך תקופה זו עבירה מן העבירות בהן הורשע בשני התיקים שבגינם נדון.

3. טענות המערער

המערער הגיש את ערעורו בעצמו, מבלי להיות מיוצג על ידי עורך דין. בהחלטתי לסנגוריה הציבורית להעמיד למערער סניגור מן הסנגוריה הציבורית.

ואכן, בדיון בערעור שהתקיים בפנינו התייצבה בשמו של המערער עו"ד גב' ראניה סרוג', אך היא לא הגישה נימוקי ערעור כתובים בשמו של המערער.

המערער טען כי אימו וחותרתו (המערער כתב בהודעת הערעור "חמותי") חלו במחלת הסרטן וסבלו ייסורים קשים. לטענתו, חותרתו נפטרה ביום 20.1.13 וסמוך לאחר מכן נפטרה אימו של המערער. לדבריו, אשתו נכנסה לדיכאון והיה לה קשה לתפקד כאם וכרעה והוא עצמו היה מאוד מדוכדך "והיה ברור שחיינו הגיעו לדרך ללא מוצא עד שבי- 20.5.13 אחרי ויכוח קולני ודחיפות וקללות אשתי התקשרה למשטרה, השוטרים שבאו והתעניינו מה קרה ואמרו לי אל תדאג אנחנו רק לוקחים אותך לתחנה כדי לשנות לך כתובת מעצר בית ומשחררים אותך וזה לא קרה עד היום".

המערער טען כי הוא נשוי לאשתו קרוב ל- 30 שנה וכי הם רוצים לחיות בטוב ולשקם את נישואיהם. לדבריו יש לו 3 ילדים שאחד מהם הוא בן 15 הנמצא "בתקופה מאוד עדינה בחייו והוא זקוק מאוד לדמות אב

בקרבתי".

המערער ביקש ליתן לו "צ'אנס חד פעמי" שלטענתו לא קיבל מעולם. הוא ביקש להקל בעונשו והבטיח שלא יחזור יותר למאסר מאחורי סורג ובריח. הוא כתב כי הוא מביע חרטה עמוקה וכנה על מעשיו.

סנגוריתו של המערער, עו"ד גב' סרוג'י, טענה כי על המערער הוטלו 18 חודשי מאסר לריצוי בפועל ועל הנאשם מס' 3 בתיק האמור (ניסים אוחנה) הוטלו 10 חודשי מאסר. מכאן הסיקה באת כח המערער כי המערער נדון בגין העבירות שבתיק המקורי ל-10 חודשי מאסר ואילו לגבי עבירות האלמ"ב הוא נדון ל-8 חודשי מאסר.

הסנגורית הוסיפה וטענה כי על הנאשם מס' 1 (ציון לוי) הוטל עונש של 6 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות. לטענתה, בעניין שותפו לדבר עבירה של המערער, הנאשם מס' 1, (ציון לוי) הוגש תסקיר חיובי. לדבריה, שנסמכו על אינפורמציה שנמסרה לה על ידי המערער, עמד לחובתו של ציון לוי צו מבחן שהוטל עליו בתיק קודם בגין עבירות רכוש "ולמעשה התיק שלו בשלב הזה נמצא בפרקליטות לקבלת עמדה ביחס לאירוע".

באת כח המערער טענה כי טענתה המרכזית היא טענת אפליה בין המערער לבין הנאשם 1 הנ"ל.

באת כח המערער טענה כי התסקיר הראשון בעניינו של המערער, מיום 21.5.2013, הינו "תסקיר חיובי לכל הדעות". לטענתה, בתסקירים המאוחרים יותר, מחודש יולי ומחודש אוקטובר, חלה תפנית בעמדת שירות המבחן. זאת, בשל התיק הנוסף שנפתח כנגד המערער, ורצונו "לנהל משפט הוכחות". לטענתה, עמדתו זו של שירות המבחן הינה "בעייתית". זאת, משום ששירות המבחן לא ציין כי חל שינוי מבחינת התנהגותו של המערער.

הסנגורית טענה כי המגמה הבולטת בתסקיר מחודש אוקטובר היא שמה שעמד על הפרק הוא עניין ההכחשה באשר לאלימות וזה מה שהביא לתוצאה של תסקיר שלילי משום ש"שירות המבחן משנה כיוון 180 מעלות". מרגע שנכנסה לתמונה עבירת האלימות במשפחה, החל השינוי בעמדתו של שירות המבחן.

הסנגורית טענה כי בית המשפט קמא לא התייחס לאמור לעיל ולטענתו של המערער על כך שאשתו תקפה אותו. בית המשפט קמא התייחס רק לתוצאה השלילית של תסקיר שירות המבחן.

הסנגורית טענה כי ההרשעה הקודמת האחרונה של המערער היתה בשנת 2002. במשך 10 שנים לא נרשמו לחובת המערער הרשעות. העבירות נשוא הערעור בוצעו בחודש מאי 2013 במהלך תקופה קשה שעברו המערער ומשפחתו.

הסנגורית טענה כי המערער ורעייתו נשואים משנת 1988 וכי האירוע שבגיניו הורשע הינו הראשון במשך כל שנות נישואיהם. אשת המערער התייצבה בפני בית המשפט קמא ואמרה את דברה וביקשה להקל עם המערער. הסנגורית טענה כי אשת המערער נכחה גם במהלך הדיון בערעור. לדבריה, **"היא עומדת מאחוריו ומבקשת כי תקופת המאסר שהושתה עליו תופחת"**. לטענתה, לא מדובר כאן בתופעת האישה המוכה החוזרת לבעלה כדבר שבשגרה. מדובר כאן באישה שהבינה את הסיטואציה ומתוך בחירתה החופשית ללא כל לחצים היא מבקשת להקל עליו.

הסנגורית טענה כי בית המשפט קמא החמיר עם המערער יתר על המידה כשהשית עליו עונש של 18 חודשי מאסר לריצוי בפועל, בעוד שעל הנאשם מס' 1 הוטל עונש קל בהרבה, כאמור לעיל, ועל כן ביקשה להקל בעונשו של המערער.

בסוף טענותיה של הסנגורית הגישה באת כח המערער לבית המשפט את מכתבה של אשת המערער שהתקבל וסומן **ענ/1**. במכתבה כתבה אשת המערער כי **"אני ופלוני והילדים מאוד אוהבים ורוצים לחיות ביחד לשקם את המשפחה. (...) אני רוצה לומר (...) שזאת הפעם הראשונה והיחידה שהגענו למצב כזה"**.

אשת המערער ביקשה להתחשב באמור לעיל ולהקל בעונשו של המערער.

4. טענות המשיבה

באת כח המשיבה, עו"ד גב' לילך תמיר, טענה כי לא בכדי פתחה הסנגורית את טיעוניה בהשוואת העונש שנגזר על המערער עם זה שנגזר על הנאשם מס' 1. לטענתה, **"גם חברתי יודעת שהעונש שהושת על המערער במקרה שלנו, עונש סביר בפני עצמו, ראוי והולם ולא חורג ממתחם ענישה מקובל. לכן היא ממקדת את טענותיו בדבר ההשוואה לנאשם 1"**.

באת כח המשיבה טענה כי על אף ששלושת המערערים הורשעו בגין אותו מעשה כמבצעים בצוותא, כמפורט בכתב האישום, הנה, חלקו של הנאשם 1 התמצה רק בכך שהוא נהג ברכב, נתן את הג'ק לנאשמים 2 ו-3 וחזר לרכב.

באת כח המשיבה טענה כי גם לאחר תיקון מס' 113 לחוק העונשין מחייב בית המשפט לבחון מה חלקו של כל נאשם מבין המבצעים בצוותא בביצוע העבירה. היא הצביעה על כך שהמערער ואוחנה הם אלה שפעלו לעיקום הסורג. לכן, טענה, חלקו של הנאשם 1 בביצוע העבירה קטן יותר.

באת כח המשיבה הסכימה בטיעוניה עם החישוב שערכה באת כח המערער, היינו, כי בגין העבירות נשוא התיק העיקרי נדון המערער ל- 10 חודשי מאסר לריצוי בפועל וכי יתרת העונש, היינו 8 חודשי מאסר לריצוי בפועל הוטלו על המערער בגין האלימות במשפחה.

באת כח המשיבה טענה כי אין לקבל את האבחנה שערכה הסנגורית בין ביצוע עבירות רגילות לבין עבירת האלמ"ב. לטענתה, מדובר בעברייני אלים שביצע עבירות רבות לאורך שנים וכך צריך לראות את הדברים. **"המסוכנות שבו והאלימות שבו יצאו במקום אחר (היינו, במסגרת המשפחה. ע.ג.) שהוא חמור יותר ולא פחות".**

באת כח המשיבה הצביעה על כך שכיום המערער אינו מכחיש שתקף את אשתו ואיים על בנו. **"משמע שהוא מניפולטיבי, בשירות המבחן הוא רצה להציג תמונה טובה יותר כלפי עצמו או שהוא לא מבין את חומרת מעשיו ואז הוא מסוכן. אנו דנים בנאשם שמיוחסת לו עבירת אלימות במשפחה ואיומים חמורים והוא לא מפנים את חומרת מעשיו, לא לוקח אחריות, אז עונש של 8 חודשי מאסר בפועל אינו עונש חריג אלא עונש הולם".**

5. בתשובה לטענות המשיבה טענה באת כח המערער כי **"אם הנאשם היה מניפולטיבי, הדבר הקל יותר היה לקחת אחריות ולקבל תסקיר חיובי. בעניין הטענה שמדובר בעברייני אלים, ברישומי הפלילי שלוש עבירות אלימות. האחרונה משנת 1996, כאשר עכשיו באפריל ישנה התיישנות. לכן לא מדובר בעברייני אלים".**

6. דין

א. לאחר עיון בגזר דינו של בית המשפט קמא, בטענות באי כח הצדדים ובמכלול נסיבות העניין, אמליץ לחבריי הנכבדים לדחות את הערעור.

ב. לחובתו של המערער 24 הרשעות קודמות, מרביתן בעבירות כנגד הרכוש, אך גם הפרעה לשוטר במילוי תפקידו, איומים, הפרת הוראה חוקית, תקיפה הגורמת חבלה של ממש, תקיפת שוטר בעת מילוי תפקידו והחזקה ושימוש בסמים מסוכנים. המערער אף ריצה עונשי מאסר בפועל לתקופות שונות. הרשעתו האחרונה של המערער היא מיום 6.2.2003 בגין עבירות רכוש.

כשלעצמי אני סבור כי צודקת באת כח המשיבה בטענותיה על כך שמדובר בעברייני אלים. העובדה שלא נזקפו לחובת המערער עבירות של אלימות במשפחה בעבר, אינה משנה את העובדה האמורה כלל.

ג. אכן, המערער צבר את ההרשעות הקודמות האמורות על פני שנים. כך גם אני מודע לעובדה שהרשעתו הקודמת האחרונה היתה בשנת 2003. ואולם, העובדה שהמערער שב ועבר את העבירות נשוא התיק העיקרי בשנת 2012 מלמדת כי למערער דפוסים עבריינים מושרשים כפי שאף צויין בתסקירי שירות המבחן.

עיינתי אף בארבעת תסקירי שירות המבחן שהוכנו בענייניו של המערער **(תסקירים מיום 21.5.2013, 4.7.2013, 23.10.2013 ו-5.1.2014)**. מסקנתו של שירות המבחן, כפי שהיא באה לידי ביטוי בתסקיר האחרון, היא כי מדובר בעבריין בעל דפוסים עבריינים מושרשים החוזרים על עצמם וכי בנסיבות העניין, להערכת שירות המבחן, "**(... קיים סיכון להישנות עבירות בעתיד (בהתבסס על מצבו ההתמכרותי הממושך ודפוסים התנהגותיים פתולוגיים) וכמו כן קיימת אצלו יכולת נמוכה ומוגבלת להפיק תועלת מקשר טיפולי. אשר על כן אין אנו באים בהמלצה לחלופה עונשית טיפולית בעניינו וממליצים להטיל עליו ענישה קונקרטי ומרתיעה**".

ד. סבורני כי גם טענות הסנגורית על הפלייתו של המערער, בעונש החמור יותר שנגזר עליו לעומת הנאשם מס' 1, גם טענות אלה דינן להידחות.

ראשית, כפי שציינה באת כח המשיבה, חלקו של הנאשם 1 בביצוע העבירות היה קטן מזה של המערער ואוחנה. **שנית**, הואיל וכפי שפורט לעיל למערער עבר פלילי מכביד, הרי שהייתה הצדקה להבחין בין עונשו של המערער לבין עונשו של הנאשם 1.

ה. כידוע, הלכה פסוקה היא כי בית משפט של ערעור אינו מתערב בעונש שהוטל על ידי הערכאה הדיונית אלא אם נוכח לדעת כי העונש שנגזר על הנאשם הספציפי חורג באופן קיצוני מן העונש הראוי.

סבורני כי העונש שנגזר על המערער, בהתחשב בנסיבות ביצוע העבירות ובעברו הפלילי המכביד, הינו עונש סביר ביותר ואין לערכאת הערעור כל הצדקה להתערב בו.

אשר על כן אני מציע לחבריי הנכבדים לדחות את הערעור.

השופט כמאל סעב:

אני מסכים.

כמאל סעב, שופט

השופטת תמר שרון-נתנאל:

אני מסכימה.

תמר שרון-נתנאל, שופטת

אשר על כן הוחלט, פה אחד, לדחות את הערעור.

ניתן היום, ג' ניסן תשע"ד, 03 אפריל 2014, במעמד הצדדים.

**תמר שרון-נתנאל,
שופטת**

כמאל סעב, שופט

**עודד גרשון, שופט
[אב"ד]**